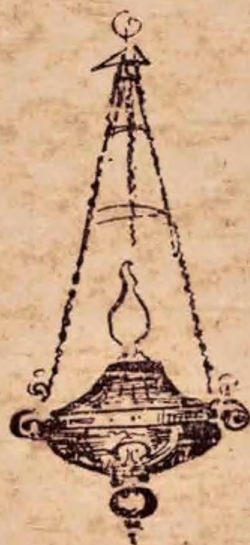

MISSIONSHUSET
"BETHANIA"
ESBJERG

1880 • 1930

MISSIONSHUSET
"BETHANIA"
ESBJERG

GENNEM 50 AAR

VED
MARTIN MADSEN

1930
Paul Schrøders Bogtrykkeri
Esbjerg

I AARET 1874 var Esbjerg Havn bleven aabnet for Trafik, og nu begyndte der at blive stor Indvandring til den ny opdukkende By herude i Klitterne ved Vesterhavet; blandt disse var ogsaa nogle faa Mennesker, der samledes, naar en enkelt Gang en af Indre Missions Udsendinge paa deres Rejser gjorde Ophold her i Byen. Blandt disse nævnes Jens Engrob, Jesper Nielsen, Dahlstrøm og Anders Stubkjær.

Efterhaanden var der en lille Flok af Mennesker, der følte Trang til regelmæssig at samles om Søndagen, og i 1876 lejedes et Snedkerværksted i Baggaarden Kongensgade 60, hvor de saa mødtes Kl. 4 og læste en Prædiken af Luther eller Harms, senere af Vilh. Beck.

I Sommeren 1879 kom Indremissionær Niels B. Grønbech fra Bornholm hertil og opholdt sig nogle Uger. Han foreslaar, at Vennerne skal forhandle med Provst Assens i Jerne, hvortil Esbjerg den Gang hørte, om at faa bygget et Missionshus; Snedkermester Chr. P. Jensen og Indremissionær Grønbech valgtes til paa Vennernes Vegne at tale med Provsten. Disse henvender sig nu til Provsten og forelægger Sagen; men herom vil Provsten aldeles ikke høre Tale.

[[Niels B. Grønbech

»Skal her bygges noget, saa skal det være et Kirkehus, men absolut ikke et Missionshus.«

Nu samledes den lille Flok til Forhandling, og der blev nedsat et Udvalg og vedtaget at udsende nedenstaaende:

Indbydelse

til Tegning af Bidrag til et kristeligt Forsamlingshus' Opførelse i Esbjerg.

»Der er i de senere Aar rundt om i vort Land opført mange
»Huse til Guds Ære — baade Kirker og kristelige Forsam-
»lingshuse — medens vi her i Esbjerg med en Kommune af
»ca. 1500 Mennesker ingen Kirke og intet Lokale ejer, hvor
»Evangeliet kan blive forkyndt for Byens Folk og for de i Hav-
»nen liggende Søfolk.

»At dette er et Savn, som føles af mange, tør vi nok sige;
»thi omend vi have Jerne Kirke, saa ligger denne dog langt
»borte fra Esbjerg By, og den Sandhed kan ikke skjules, at
»det er en mindre Del af Esbjerg Bys Indvaanere, som kom-
»mer i Jerne Kirke. Det vilde derfor være et Gode og med Guds
»Hjælp blive til Velsignelse for Byen, Omegnen og Søfolkene,
»om vi her kunde faa et Hus opført, hvor Guds Ord kunde lyde,
»Og vi der hente aandelig Opbyggelse. Vi vove derfor at haabe
»og tro, at mange med os dele Trangen til at faa opført et
»saadant Forsamlingshus her i Esbjerg til Afbenyttelse for
»Evangeliets Forkyndelse af saavel Præster som Lægfolk, der
»staar paa Folkekirkens Grund, og maaske tillige til Afbenyt-
»telse for en Søndagsskole, der — ligesom saa mange andre
»Steder — vistnok ogsaa her vilde bringe megen Velsignelse.

»og frembære vi da herved det Ønske og en Bøn i Jesu
»Navn til Enhver, baade her og andetsteds, der har Guds Sag
»kjer, om efter Evne at række os en hjælpende Haand med
»Pengegaver til Opnaaelse af vor Plans Udførelse.

»Fra „Kirkelig Forening for den indre Mission“ have vi Haab

»som virksom Hjælp saavel med Hensyn til Pengeunderstøttelse,
 »som navnlig til gennem Missionstidende at ville udstede Op=
 »fordring til Venner af Sagen. Da vi ligedan vente, at særlig
 »Missionens Udsendinge ville afbenytte Forsamlingshuset, saa
 »skal dette være Den Indre Missions Ejendom.

»Dersom nærværende Opfordring møder tilstrækkelig Deltagelse,
 »mente vi om muligt allerede i dette Efteraar at opføre en Byg=
 »ning indrettet med eet Lokale af Størrelse, saa der kan rum=
 »mes ca. 500 Personer. En saadan Bygning anslaa vi at ville
 »koste henimod 4000 Kroner; men vi vove jo ikke at tage fat
 »paa Opførelsen, forinden vi see, hvor stor Hjælp der ydes.

»De ærede Bidragende bedes tegne sig paa nærværende Liste.

Esbjerg, den 18. September 1879.

Hans Pedersen,
Detailhandler.

Chr. P. Jensen,
Snedkermester.

Chr. Jensen Frøkjær,
Murermester.

F. Møller,
Fabrikant.

I. P. Eilert,
Maskinmester.

A. Eriksen,
Snedker.

Iver Petersen,
Gaardmand.

Murermester Chr. Jensen Frøkjær og Snedkermester Chr. P. Jensen bar Indbydelsen om, og der blev indsamlet ca. 1500 Kr. En Byggegrund blev købt af H. P. Hansen, Hunnerup Mølle, for 10 Øre pr. □=Al., ialt 200 Kr., og allerede samme Efteraar blev Arbejdet paabegyndt.

I »Den indre Missions Tidende« for 4. Januar 1880 skriver Pastor Vilh. Beck følgende Opraab:

Missionshuset i Esbjerg.

I det Sund, som skjærer sig ind fra Vesterhavet mellem Fanø og Jyllands Fastland, ligger nu en By, som hedder Esbjerg. For faa Aar siden laa der et Par Huse eller Gaarde, og Navnet Esbjerg var ikke kjendt af mange udenfor Stedet selv; men efter at der er bygget en Havn med Udskeibning til England, og den

sydjydske Tverbane og den vestjydske Længdebane, som mødes der, ere anlagte, har der i meget kort Tid lagt sig en hel By, hvor der lever mellem 1 og 2000 Mennesker. Imellem disse er der ogsaa Mennesker, som elske Jesus, og Trangen til ham og hans Ord har kaldt den indre Missions Udsendinge derhen; det ser ud, som om der var en god Gjerning at udrette til Menneskenes Frelse og til at samle Herren en Venneflokk. Men derved har man ogsaa følt Savnet af et Forsamlingshus; Vennerne paa Stedet have da henvendt sig til mig om, hvad de skulde gjøre; jeg svarede dem: byg et Hus i Troen paa den Herre, som I bygge for, og naar det viser sig, at I selv ville ofre noget for den Sag, saa vil Missionens Venner nok hjælpe Eder. De have nu rejst et Missionshus i Esbjerg i denne Tro; de have vist, at de selv vilde ofre noget, thi de have samlet en Sum paa c. 1500 Kr., og denne Sum er for det meste samlet blandt Smaafolk; men der kræves ialt 4000 Kr. til Husets Fuldførelse, og nu bede de igjennem mig Missionens Venner om at komme dem til Hjælp, at dette gode Værk kan blive fuldført til Herrens Ære og Menneskenes Frelse.

Vilh. Beck.

Gaverne kunne sendes til følgende tre Mænd:

Kristen Jensen Frøkjær,	Hans Pedersen,	Chr. Peder Jensen,
	Detailhandler.	Snedkermester.

Alle af Esbjerg.

Samme Vinter er den tjenstledige Pastor Trandberg ivrigt optaget af et stort Vækkelsesarbejde i Egnene omkring Holstebro, Struer og Skive. Store Skarer flokkes om hans Forkyndelse, og mange Mennesker vindes for Guds Rige.

Den 24. April mødtes Pastor Trandberg og Indremissionær Grønbech i Skive. Her foreslaar Grønbech Pastor Trandberg at rejse til Esbjerg, hvor der vilde være en god Arbejdsmark for

BYGGEUDVALGET

Ivar Petersen

A. Eriksen

C. P. Jensen

Chr. J. Frøkjær

Hans Petersen

Fr. Møller

J. P. Eilert

ham i Nybyggerbyen; dertil kom, at Provst Assens havde søgt sin Afsked som Sognepræst i Jerne.

Efter nogen Overvejelse og flere Samtaler med Venner, og særlig med Grønbech og Indremissionær Lars Hansen, skrev Pastor Trandberg til Biskop Balslev, Ribe, og meldte sig til Tjeneste som »Vakancepræst og Kristenlivsvækker« i den ny vestjydske By.

Trandberg holder nu nogle Afskedsmøder i Sognene omkring Skive, og 2. Maj holder han Afskedsprædiken udenfor Skive Kirke, da Kirken umuligt kan rumme den store Mennekemængde, der er kommen tilstede.

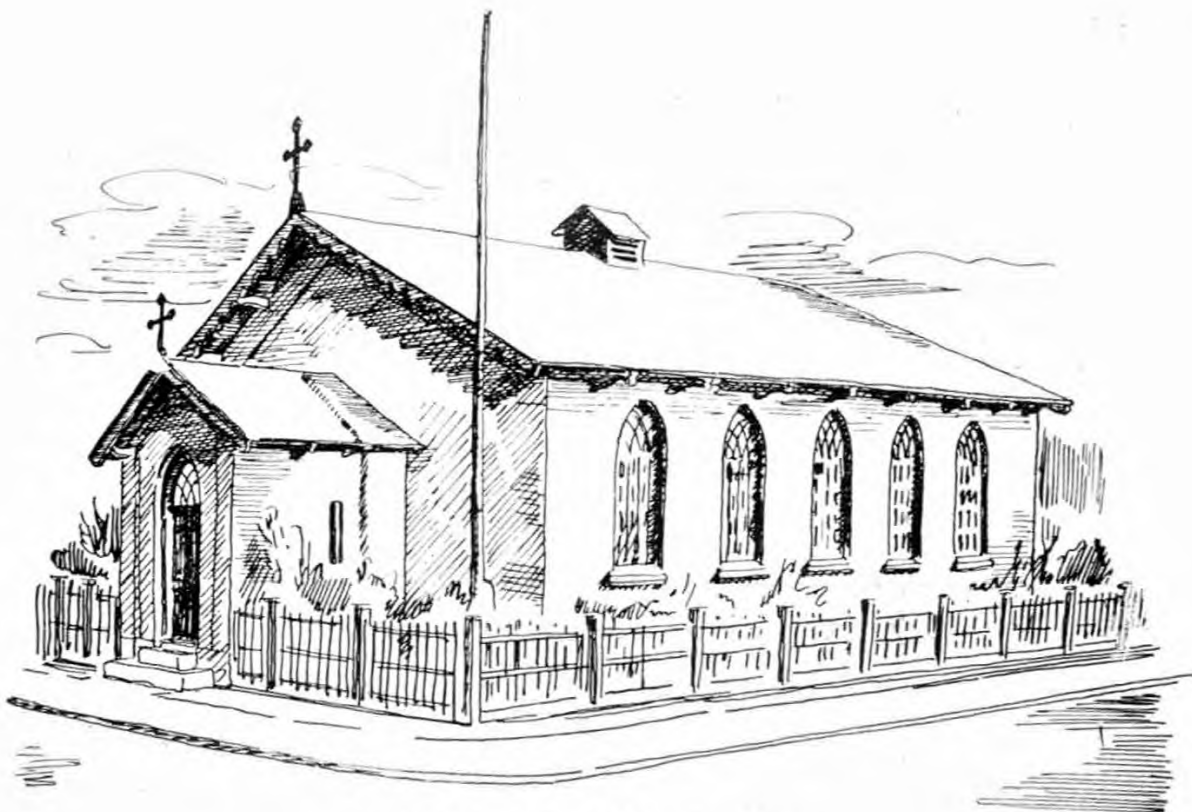
Onsdag den 5. Maj ankommer Trandberg til Esbjerg og opnaar at faa en Lejlighed i Borgergade 67.

Søndag 9. Maj holder han Tiltrædelsesprædiken i Jerne Kirke over Rom. 8,¹⁵, hvilket gik ret godt; men da han næste Søndag, som er 1. Pinsedag, talte over Luc. 12,⁴⁹, om Ilden, som Herren er kommen at kaste paa Jorden, blev der gjort »Spottegrin« og foretaget »Udvandring af Kirken«, og dette gentog sig Dagen efter baade i Jerne og Skads Kirker.

Trandberg følte sig meget ilde berørt af de gyselige Tilstande, hvori de aandelige Forhold befandt sig. Men det faldt Trandberg »naturligt fra en munter Samtale om Dagens smaa Begivenheder at komme ind paa alvorlige kristelige Emner«, og da det ikke var Folkeyndest, han søgte, kunde hans vindende Væsen bane Vej for Frelseren.

Pastor Trandberg og Hustru

Esbjerg første Missionshus

Nu var imidlertid Missionshuset bleven opført, og Tirsdag 25. Maj blev det indviet af Pastor Vilh. Beck.

Herom skriver denne i »Den indre Missions Tidende« 22. August s. A.:

Missionshuset i Esbjerg.

Det Missionshus, som Vennerne i Esbjerg have bedet Missionens Venner i Danmark om at hjælpe dem med at faa opført, have de i Tro til, at de Helliges Kjærlighed ikke vilde svigte, bygget færdig i Vinterens Løb. Tirsdag den 25. Maj blev det indviet, hvortil man havde indbudt mig til at tale det første Guds Ord der. En overordentlig talrig Forsamling fyldte det rummelige Hus, medens mange maatte staa udenfor, for hvilken jeg talte om det første Hus, der blev bygget for den levende Gud, Israels Helligdom, som det store Forbillede paa det aandelige Guds Hus, Guds Menighed i Himlen og paa Jorden, som ikke er bygget af Menneskehænder. Derefter talte Pastor Trandberg, som har bo-

sat sig i Esbjerg, og som har lovet, saalænge han opholder sig der, at tale Ordet i Missionshuset. Til Slutning modtog jeg paa den indre Missions Vegne Huset som en Gave til Missionen og indviede det under Bøn til et Aandens Værksted, hvor Guds Ord maatte lyde til Omvendelse for de Vantro og til de Helliges fuldkomne Beredelse.

Det er et stort og smukt Hus, som Vennerne have bygget, en grundmuret Bygning af røde Mursten, med Spaantag, 30 Alen langt, 16 $\frac{1}{2}$ Alen bredt, 7 Alen højt fra Gulvet til det buede Loft, som bæres af to Rækker Piller. Indgangen er i den ene Ende, Talerstolen i den anden; ved Indgangen er der anbragt et Orgelharmonium, som er en Gave fra en Instrumentmager. Man har givet Huset Navnet Bethania; gid det maa svare til sit Navn, saa mange maa lære der at tage imod Jesus og sætte sig ved hans Fødder for at høre hans Taler.

Saaledes staar nu Huset og har allerede en Tid været i Brug. Men Pengene, som det har kostet, ere der ikke endnu. Og endnu en Gang beder jeg Vennerne rundt om i Danmark om ikke at glemme disse Venner i Esbjerg, som have bygget i Troen paa, at den Kjærlighed, som lever i de Helliges Samfund, ikke svigter de Brødre og Søstre, som hungre og tørste efter Guds Ord. De Hellige i Esbjerg ere kun en lille Flok; de have ikke sparet sig selv for at faa dette Hus bygget, men de ere for største Delen fattige og kunne ikke magte det selv uden Brødrenes Hjælp*). Og iblandt alle de Missionshuse, som er byggede i Danmark, staar ganske vist det i Esbjerg som det allernødvendigste.

Vilh. Beck.

Det fremgaar af ovenstaaende, at Vilh. Beck har opfordret Trandberg til at gøre et personligt Arbejde udfra Missionshuset,

*) De indkomne Gaver skulle blive bekendtgjorte, saasnart det er muligt at faa Plads til dem i Missionstidenden.

hvilken Opfordring han ogsaa fulgte, idet der nu var bleven udnævnt ny Sognepræst til Jerne, nemlig Pastor Kemp.

Pastor Trandberg talte nu hver Aften i Ugen efter Missionshusets Indvielse; efter hvert Møde samlede han i sin Lejlighed i Borgergade saa mange Mennesker, der kunde rummes; endogsaa Møblerne i Soveværelset blev flyttet ud for at skaffe Plads. Han bad og talte med alle dem, der blot vilde komme.

Trandberg var jo i særlig Forstand en aandelig Plovmand, der pløjede dybe Furer i Guds Riges Ager.

De faa troende glædede sig og styrkedes i deres Trosliv, medens andre blev Modstandere. Men Liv blev der vakt, meget Liv, naturligvis ikke godt og ægte altsammen, men dog meget, som blev bevaret. Maaske har de Bønner, som denne nidkære Præst har bedet for Esbjerg, baaret Frugt til denne Dag.

Fru Trandberg, der ogsaa var nidkær for Guds Rige, begyndte sammen med Murermester Chr. Jensen Frøkjær og Hustru Søndag 27. Juni at samle Børnene til Søndagsskole med kun faa Børn.

I Dagene mellem Jul og Nytaar — der samledes nu mellem 40 og 80 Børn — holdes en Børnefest i Missionshuset. Fru Trandberg skriver om dette Arbejde: »Først synger vi en Salme, saa knæler vi i Bøn, derefter læser jeg en af Davids Salmer og forklarer den med forstaaelige Billeder og smaa Fortællinger, som Herren giver mig det; saa hører jeg dem i et Skriftsprog og slutter med et Eventyr eller Fortælling, der kan forklare et eller andet Sprog eller Billede fra Bibelen.«

Dette Arbejde mellem Børnene har siden været nøje knyttet til Missionshuset og har i de mange Aar baaret rig Frugt.

Fru Trandberg begyndte ogsaa at holde Møder for Byens Kvinder og prædikede for dem.

Stor Glæde var der blandt Vennerne over Missionshuset og Virksomheden derudfra; men Gælden var trykkende, og 14. November læses følgende Artikel i Den indre Missions Tidende:

Missionshuset „Bethania“ i Esbjerg.

„Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“ har paa flere Maader vist mig en paaskjønnelsesværdig Gæstfrihed, blandt andet ved at overlade mig til Brug det iaar opførte Missionshus „Bethania“ i Esbjerg, hvor jeg nu snart har arbejdet $\frac{1}{2}$ Aar. Herren har velsignet min Gjerning her. Sjæle ere bleven opvakte af Verdens Dødsstumme, og Herrens Venner ere blevene oplivede i Troen. Men midt i Glæden herover er der en nedtrykkende Tanke, som fra Tid til anden smerter Jesu Venner her: Der huiler endnu en ikke ubetydelig Gjæld paa Missionshuset i Esbjerg. Husets Opførelse har kostet 5,000 Kr. Om trent Haluparten er indkommet i frivillige Gaver. Altsaa har Huset endnu en Gjæld af c. 2,500 Kr. Fra Esbjerg og Omegn kan der vistnok ikke ventes meget mere, end der allerede er indkommen. Da dette Missionshus er tilskjødet „Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“, vilde det være glædeligt, om alle Missionens Venner rundt omkring i Fædrelandet i Forening betalte den paa-hvilende Gjæld. Vor kjære Broder Anders Stubkjær er i den Anledning fremkommet med et Forslag, som har fundet Bifald blandt Vennerne her. Disse have bedet mig fremsætte det i Missionstidende. Forslaget er dette: Hver Holder (Abonnent) af „Indre Missions Tidende“ yder et Bidrag af 25 Øre til Esbjerg Missionshus. Da denne Tidende tæller c. 11,000 Holdere, saa vilde Gjælden hermed være betalt. Hvis dette Forslag bliver antaget, ville nok forskellige Venner af denne Sag paa de forskellige Egne af Danmark lade bekjendtgjøre, at de er villige til at modtage, hvad der i dette Øjemed maatte indkomme. Det saaledes indsamlede kunde saa indsendes enten til Pastor U. Beck (Ørslev Præstegaard ved Slagelse) eller til Murmester Christen Jensen Frøkjær i Esbjerg eller Snedkermester Christian Peder Jensen i Esbjerg.

Herrens Velsignelse over denne Sag og over alle Guds Riges dyrebare Anliggender paa Jorden!

Esbjerg, d. 25. Oktober 1880.

P. C. Trandberg,
Præst i Folkekirken.

I det følgende Aar ses stadig smaa Gavelister til Missionshuset i Esbjerg. Pastor Trandberg er stadig meget stærkt optaget, idet han foruden Arbejdet i Esbjerg øvede en udstrakt Rejseprædikantvirksomhed. Herom udtaler Indremissionær Anders Stubkjær: »Der drypper Olie i Trandbergs Fjed.«

Dog kunde han ikke slaa sig til Ro her, og allerede 24. Juni 1881 holder Trandberg Afskedsprædiken i Esbjerg Missionshus over Høj. 2, 8—18 og Aftenmøde over Matt. 7, 24—29, og efter flere hjertelige Sammenkomster med Venner de følgende

Dage, forlod Rejsepræsten 29. Juli den opblomstrende Vestkystby.

Arbejdet udfra Missionshuset gik nu sin jævne Gang; mange unge Mænd kom til Byen, den 8. Januar 1884 samledes en Kreds i Missionshuset for at drøfte Mulighederne for Oprettelse af en Ynglingeforening i Lighed med, hvad der var sket i Outrup ved Varde.

Foreningen blev stiftet samme Aften med 8 Medlemmer.

Indremissionær O. N. Poulsen

Tømrer O. N. Poulsen (fra 1894 indtil sin Død 1922 Indremissionær) valgtes til Formand, Snedker L. P. Larsen Næstformand og Sadelmager J. Jensen, der ogsaa blev Indremissionær og senere Rejsesekretær for Santalmissionen, blev Kasserer.

Kredsen samledes regelmæssigt hver 14de Dag i Missionshuset til Bibelsamtale, Sang og Bøn, og ved ihærdigt Arbejde blandt Kammeraterne voksede Flokken lidt efter lidt. Bibelsamtalerne kunde ofte trække

langt ud paa Aftenen; der var saa meget herligt og rigt at samtale om, og saa fortsatte man endda paa Vejen hjem.

Det var dog ikke altid, Møderne fik et roligt Forløb; ofte hændte det, at unge fra Gaden prøvede at forstyrre Møderne, og undertiden truede de ogsaa Medlemmerne med »Klø«, naar de gik hjem derfra. Dog holdt de trolig ved, indtil de 10. Oktober 1899 flyttede ind i K. F. U. M.s første lejede Hjem, Kirkegade 33.

I Pinseugen 1887 blev her i Byen afholdt et stort Landsstævne for Ungdoms- og Børnegudstjenestesagen.

Det var bestemt, at Mødet skulde aabnes ved en Gudstjeneste i Jerne Kirke, og de øvrige Møder holdes i Missionshuset; men Deltagelsen var saa overordentlig stor, at dette var en Umulig-

hed, hvorfor Aabningsmødet henlagdes til en stor Kreaturstald ved Havnen. Her var samlet ca. 3000 Mennesker. Mødet aabnedes af Pastor Vilh. Beck, der udtalte, at det var ikke første Gang, vor Herre Jesus maatte nøjes med en Stald — han, der jo selv var født i en Stald. Næste Dag blev der holdt Guds-tjeneste i Nordby Kirke paa Fanø, hvor mange af Deltagerne var indkvarterede, og samtidig holdtes Møde paa en Eng udenfor Esbjerg. Missionshuset blev derimod benyttet som Sovesal, idet en Mængde lejede Madrasser var anbragt paa Gulvet, hvor der blev redt op med Tæpper.

Efter dette Møde blev der taget Beslutning om at oprette en Pigeforening, hvilket skete 27. Juni s. A. med 6 Medlemmer, der saa valgte ovennævnte Snedker L. P. Larsen til Formand og Leder.

I Begyndelsen holdtes Møderne i Hjemmene, men da Medlemsantallet voksede, blev ogsaa disse henlagt til Missionshuset, hvor de afholdtes indtil 1898, da det første K. F. U. K. Hjem blev lejet i Borgergade 6.

En anden stor Begivenhed fandt Sted 1887, idet Grundstenen til Esbjerg første Sognekirke blev nedlagt 10. Maj, og allerede 18. Dec. samme Aar blev »*Vor Frelses Kirke*« indviet af Biskop Balslev, Ribe.

I 1885 var der dannet en Kirkekomité med Pastor Kemp, Jerne, som Formand. Denne havde udsendt en privat Henvendelse til kendte Navne rundt i Landet i lukkede Breve, og samtidig udstedtes et Opraab i de kirkelige Blade. Baade den private Henvendelse og det offentlige Opraab fik et godt Svar. Kongehuset sendte 3000 Kr., Esbjergs fattige Befolkning gav andre 3000 Kr., og fra alle Egne i Landet kom der Bidrag, saa Komitéen i Løbet af 4 Maaneder havde faaet 12,000 Kr. i Hænde.

Man søgte nu Staten om 25,000 Kr., men fik Afslag, og her med standsede Arbejdet en Tid; men i 1887 blev de 25,000 Kr. bevilliget paa Finansloven, og Kirken blev bygget.

I 1890 fik Esbjerg sin første fastboende Indremissionær, idet Jens Fisker blev forflyttet fra Nyborg hertil.

Han, der ellers var en udpræget Vækkelsesprædikant og en stærk Personlighed, slog dog aldrig Rod i Nybyggerbefolkningen, hvorfor han ogsaa allerede i 1893 flyttede til Hobro. Et synligt Minde fra hans Tid er Missionærboligen, der byggedes i det første Aar, han boede her.

Indremissionær Jens Fisker

1891 blev Esbjerg første Sognepræst Chr. Bruun udnævnt, hvilket fik en overordentlig stor Betydning for Menighedslivet her i Byen. — Lige fra første Begyndelse tog Pa-

stor Bruun sin Plads blandt det arbejdende Indre Missions Folk, var med i de forskellige Arbejder med Raad og Daad og altid rede til at bryde en Lanse, naar disse blev angrebet andetsteds fra. Om dette gode Forhold mellem Esbjerg første Sognepræst og Indre Missions Arbejde i Byen blev der en Aften i Toget udtalt af den daværende Metodistpræst: »Saa længe det gode Forhold er mellem Sognepræsten og Indre Mission, da er vort Arbejde umuligt i Byen.«

Sommeren 1893 holdt Byen 25 Aars Jubilæum, regnet fra dens allertidligste Tid: Havnens Vedtagelse af Regeringen. Kong Christian IX havde altid interesseret sig særligt for Esbjerg, og han kom ogsaa hertil ved den Lejlighed. Men ikke blot Byen har haft hans Interesse. Vi har set, at han ogsaa sendte et af de første Bidrag til Kirken 1885. Og da en Deputation det følgende Aar havde Audiens

Sognepræst Chr. Bruun

i Anledning af Kirkesagen, bad Kongen denne bringe Esbjerg Menighed en hjertelig Hilsen, hvad Pastor Kemp gjorde efter en Bibellæsning i Missionshuset.

Ved Byens Jubilæum begyndte Kongen ogsaa Festdagen i den Kirke, hvortil han personligt havde ydet et stort Bidrag. Den gamle Biskop Balslev talte om den megen Travlhed og de mange verdslige Sysler, der vilde drage Sjælen nedad og binde Hjertet fast til Jorden og sammenlignede dette med Havnen, der laa langt nede ved Havet. Som Modvægt derimod pegede han paa Kirken, der laa højt oppe, og med sit Taarn og Spir viste opad, op mod Himlen.

Samme Aar blev Esbjerg Menighedspleje oprettet, og Diakonisse Ane Sigersted kom hertil som den første Menighedssygeplejerske. Senere, da det nye Kommunehospital blev taget i Brug, og det gamle Sygehus ved Bavnehøj blev indrettet som Alderdomshjem, blev Søster Ane ansat som Bestyrerinde der.

Søster Ane Sigersted

Efter en Samtale mellem Søster Ane og Pastor Bruun blev der indbudt til Julefest for Byens gamle i Missionshuset, hvilket siden har været afholdt hvert Aar, og hvor vi har haft den Glæde at se Missionshusets Sale fyldt med gamle Mennesker.

Udfra Missionshuset var Arbejdet gaaet jævnt og støt fremad, men Arbejdet i Søndagsskolen havde vundet en meget stor Tilslutning, især da nu baade Sognepræsten personligt støttede og anbefalede denne, og desuden var den bekendte Søndagsskolemand, Indremissionær Kr. Jakobsen flyttet her til Byen, og ved en Gudstjeneste om Efteraaret i Jubilæumsaaret bad Pastor Bruun Menigheden om en Gave til Udvidelse af Missionshuset for Børnenes Skyld, til hvem man slet ikke mere

kunde skaffe Plads i det gamle Missionshus, og i Løbet af 14 Dage havde Præsten allerede 4000 Kr., og Udvidelsen blev foretaget i Sommeren 1894, idet der blev opført en 2-Etagers Bygning ved østre Gavl af det gamle Missionshus og sat i Forbindelse med samme.

Da Søndagsskolearbejderne en Fredag Aften i den strenge Vinter 1895-96 var samlet hos Pastor Bruun til Forklaringsmøde, fremsatte Præsten Spørgsmaalet: »Hvad kan vi gøre for

de mange fattige i vor By, og da særlig for Børnene?»

Indremissionær Kr. Jakobsen

Efter nogen Drøftelse foreslog Præsten at indbyde alle til varm Middagsmad i Missionshuset, hvilket man enedes om. Næste Dag lod Præsten indrykke en Annonce i Byens Blade med Indbydelse til alle Byens Fattige, og især Børn, til en Ret varm Mad i Missionshuset fra Mandag og herefter alle Hverdage i Vinterens Løb. Dette blev gennemført denne og følgende Vinter, hvorefter denne Samaritanergerning gik over til at blive

kommunal; men i de to Vintre blev ca. 150 Mennesker daglig bospist i Missionshuset.

I Vinteren 1897 gik et forunderligt Aandens Vejr hen over Byen; det brød ud med en stor Vækkelse. Allerede i Bedeugen begyndte det. Mange græd og jamrede i Syndenød og fandt siden Fred ved Korsets Fod hos Jesus. De Hellige blev grebne af hellig Nidkærhed og inderlig Kærlighed til hinanden og til de uomvendte, og Vidnedsbyrdet om Guds frelsende Naade i Kristus lød fra mange Munde.

Kr. Jakobsen skriver om de Dage: »Ja, der var et Aandens

Vejr over Byen, saa selv den kloge Verden studsede; thi Bøn og Sang, Graad og Smil lød fra alle Munde.« Missionærene Ravens og A. C. Nissen, København, var her i 2 Uger, og der holdtes hver Dag Møder, som ofte trak meget længe ud.

Denne Vækkelse kom til at betyde meget for Byen, baade for Samfundslivet og K. F. U. M. og K. F. U. K., der i de paafølgende Aar begge fik deres egne lejede Hjem.

1901 flyttede Indremissionær Jakobsen, der nu var blevet gammel og svag, til Kolding. I 3 Aar var der ingen Indremissionær stationeret her i Byen indtil 1904, da Søren Beck blev forflyttet fra Assens hertil. I Vinteren 1906 blev der bestemt at afholde en Række »gudelige Møder« paa Hotel Spangsborg. Her talte Pastor Bruun og Missionærene Beck og Poulsen hver Aften. Tilstømningen var saa stor, at Møderne maatte holdes baade i Teatersalen og Koncertsalen.

Indremissionær S. H. Beck

Baade Talerne og et stort Sangkor, der var blevet oprettet til at lede Sangen, maatte saa fordele sig skiftevis i Salene. Et nyt Aandens Vejr var over Byen. Paa Gader og alle Vegne hørte man Voksne og Børn fløjte og synge Vækkelsessange, særligt: »Jeg siger Ja til Jesus...« og mange Sjæle blev vundne for Guds Rige.

Det gamle Missionshus trængte stærkt til en Hovedreparation, og da der nu var en stor Tilstømning til Møderne, blev der stadig drøftet om Mulighed for Udvidelse. Søren Beck indbød nu 19 af Samfundets Mænd til en Kaffefest hos sig, hvor Spørgsmaalet atter blev bragt paa Bane. Man foretog en Prøvetegning uden Forbindende til et nyt Missionshus; men da Resultatet var over Forventning, blev man enig om samme Aften at foretage en fast Tegning, og i Løbet af nogle Dage var der

ialt sikret 10,000 Kr. — Nu henvendte man sig til Arkitekt Clausen om at fremskaffe en Tegning til Bygningen, der saa senere blev antaget. Arbejdet med Nedbrydning af det gamle Missionshus og Opførelse af det nye blev overdraget Tømrermester H. F. Hansen i Entreprise for 16,300 Kr. Dertil kom

Missionshuset »Bethania«

Varmeanlæg og Anskaffelse af Orgel, saa hele Ombygningen med Inventarium beløb sig til ca. 20,000 Kr.

Da Nedbrydningen af det gamle Missionshus var begyndt, foreslog Pastor Bruun, at Møderne Søndag Aften ikke burde indstilles, men afholdes som sædvanligt, hvortil han tilbød at benytte »Vor Frelzers Kirke«, hvilket han begrundede med Hensvisning til, at Missionshuset i 1896 havde været midlertidig Kirke under Kirkens Udvidelse.

I Løbet af Sommeren blev det nuværende smukke Missionshus opført, og 14. Novbr. afholdtes en Gudstjeneste i Kirken, ved hvilken Provst Blume og Pastor Berg, Esbjerg,

prædikede. Næste Dag Kl. 3 indviedes Missionshuset, af Provst Blume; derefter talte Indremissionær H. Chr. Beck. Om Aftenen var der igen Møde, hvor Indremissionærerne Søren Beck og Poulsen talte, og H. Chr. Beck sluttede Mødet.

Grundet paa Dødsfald i Sognepræst Bruuns Familie var denne, som var Formand for Missionshuset, forhindret i at være tilstede ved Indvielsen.

I den paafølgende Vinter var der saa stor Tilslutning i Missionsugen, saa Møderne maatte holdes baade i Kirken og i det store, nye Missionshus. Der blev dog ikke den stærke aandelige Bevægelse, som var kendt Aaret forud ved Møderne i Hotel Spangsborg.

Hermed er den egentlige Pionertid forbi, og Arbejdet udfra Missionshuset har siden gaaet sin jævne Gang; Herren har vedkendt sig Arbejdet, og stadig har vi oplevet at se Sjæle, der har ladet sig frelse.

Af personlige Dato kan nævnes: 1908 kom Pastor Biering hertil som residerende Kapellan, og da Zionskirken var bleven bygget 1914, blev han dennes første Sognepræst indtil 1918. Samme Aar søgte Pastor Bruun sin Afsked.

Indremissionær Søren Beck flyttede 1911 til Odense, og i hans Sted kom Axel Nielsen hertil.

Esbjerg Søndagsblad, der var blevet oprettet og udgivet af Pastor Bruun, var i mange Aar uddelt i 500 Eksemplarer ugentlig; men ved Axel Nielsens ihærdige Arbejde opnaaede dette nu at blive uddelt i alle Hjem i Esbjerg og Jerne. For Tiden udgaar det i 8500 Ekspl., der uddeles ved ca. 200 frivillige Arbejdere.

Da Sikringsstyrken i 1914 blev indkaldt til Værn for Dan-

Indremissionær Axel Nielsen

mark, og Esbjerg fik stor Soldaterindkvartering, blev Missionshusets to mindre Sale indrettet til Hjem for Soldaterne, hvor de i Fritiden kunde samles, skrive Breve, læse Bøger og Blade, men hvor der ogsaa blev udført et aandeligt Arbejde, der ledes

Indremissionær Martin Madsen

des af Indremissionær Axel Nielsen i Forbindelse med K. F. U. M. 13. August 1924 hjemkaldtes Axel Nielsen til Sabbatshvilen, der er beredt for Guds Folk, og hermed afsluttedes et rigt Liv, og Indre Mission mistede en af sine bedst udrustede Arbejdere.

Et Aar var Esbjerg uden Indremissionær, og i den Tid lededes det daglige Arbejde i Missionshuset af Pastor P. Ivertsen, Præst ved vor Frelzers Kirke.

Bestyrelsen for Missionshuset er for Tiden Malermester J. Frøkjær (Formand), Murermester Kr. Jensen, Købmand Jens P. Jensen, Slagtermester L. Pedersen og Indremissionær Martin Madsen, der ved Indre Missions Aarsmøde 1925 blev forflyttet fra Svendborg til Esbjerg.

Efteraaret 1929 og Vinteren 1930 har vi paany oplevet en Vækkelse blandt vore unge.

— — Tiderne og Tjenerne skifter, men Guds Rige bliver evindelig!

»Gud er trofast!«

BENYTTED E KILDER

Karl M. Kofod: P. C. Trandberg.

Alkærsig: Esbjerg II.

Blauenfeldt: Indre Missions Historie.

Den indre Missions Tidende 1880 og 1906.

Kristeligt Dagblad 1896.

K. F. U. M. og K. F. U. K.s 40-aars Jubilæumsskrifter.

Desuden mundtlige Samtaler med flere ældre, som har oplevet den Tid, særlig har nu afdøde fhv. Snedkermester Chr. P. Jensen givet betydningsfulde Oplysninger om Missionshusets Forhistorie.
